

پیامی قرآنی برای نوروز ۱۳۹۹

زمستان بی سابقه سرد و سخت کرونا را با یاری رسانی به بی پناهان و درماندگان به بهاری سبز و سرور آور و ساعات بخشش در نفس خود تبدیل کنیم.

این روزها خانه نشین شدن اجباری خانواده‌ها در ایران و آمریکا و اروپا و اکثر کشورهای جهان ما را بیش از پیش در منیت‌های خود و خانواده خود متمرکز و محبوس کرده است؛ نشانه‌اش حمله و هجوم بی سابقه تاریخی در اروپا و آمریکا به فروشگاه‌های بزرگ و کوچک برای ذخیره کردن هر چه بیشتر مواد غذایی است، و با سفارشات آنلاین بر ذخایر خود می‌افزایند. اگر در ایران کمتر این هجوم دیده می‌شود، چه بسا ناشی از وضعیت اقتصادی موجود است که آهی در بساط نمانده تا به فکر فردای خود باشند.

کرونا یک آزمون فراگیر جهانی در قرن بیستم است که چرخ کشورهای متمدن و متکبر به علم و صنعت، عقل خودبنیاد و انسان‌محوری را در برابر ویروسی نادیدنی متوقف ساخته و ضعف و ناتوانی بشر مغرور و متجاوز به طبیعت و پشت کرده به ایمان و آفریننده خود را به نمایش گذاشته است.

حال که در خانه‌های خود افسرده و مضطرب مانده‌ایم، تنها راه آزادی از قفسی که نفسمان را اسیر کرده، گذراندن این آزمون عظیم تاریخی از طریق توجه به بی‌خانمان‌ها و مردمان مستأصل و بی‌دفاع در میان خویشاوندان، همسایگان و هموطنانی است که به دلیل فقر و فاقه هیچ راهی برای خانه ماندن جز به استقبال کرونا رفتن ندارند.

اگر مسلمانی و ادعای تسلیم به حق داریم، قرآن در وصف «انصار» که مهاجران در بدر و بی‌خانه و خوراک را پناه دادند، آورده است که «آنها سقف و سرپناهی برای مهاجران، و زمینه‌ای برای تحقق و رشد و شکوفایی فراهم ساختند تا آنجا که با توجه به آنان گویی خود را فراموش کردند و با ایثارگری، حتی از تنها لوازم شخصی، حقیقت انفاق و ایمان را به نمایش گذاشتند».

در سوره «بلد» (شهر) آمده است: «او (انسان خودخواه) هنوز از عقبه (گردنه به سوی قله) نگذشته است، و تو چه دانی که عقبه چیست؟! آزاد کردن کردن از بند اسارت، اطعام گرسنگان در روزگار و شرایط بسی سخت، تیمی از نزدیکان یا درمانده‌ای زمین گیر». سپس با چنین تلاشی در عبور از گردنه است که به صعود کنندگانی به سوی قله می‌پیوندد که اهل ایمان و عمل صالحند و به صبر و شکیبایی و دلسوزی دیگران را توصیه و تشویق می‌کنند.

کرونا با همه مصیبتی که به بار آورده و بیش از این خواهد آورد، موقعیت و مرحمتی است که اگر جان فانی ما را می‌گیرد، جان باقی ما را، اگر از گردنه خودبینی‌ها بگذریم، تحقق می‌بخشد. در این آزمون بی‌نظیر تاریخی، بیش از هموطنان اسیر استبداد دینی و جهل و جور، ایرانیان مقیم آمریکا و اروپا، با تفاوت ارزش ارزی، مسئولیت دارند و می‌توانند به هر طریقی که ممکن باشد به یاری محرومان بی‌دفاع بشتابند.

همه ساکنان زمین فانی شونده‌اند، تنها چیزی که باقی می‌ماند، رویکردهای به سوی ربّ صاحب جلال و کرامت است. مدرسه و دفترها در آخر سال بسته می‌شوند، ولی آنچه باقی می‌ماند، سعی و کوشش علمی آموزندگان است که زندگی پس از مدرسه آنان را رقم می‌زند، مدرسه عظیم هستی نیز چنین است با این تفاوت که دروسش اسماء الحسنی، یعنی صفات خدا، از جمله رحمت و کرامت است.

امسال نوروز را به گونه‌ای متفاوت جشن بگیریم؛ جشنی که ابدی و باقی باشد.

«یا مقلب القلوب والابصار، یا مدبر الیل و النهار، یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی احسن الحال»

عبدالعلی بازرگان

۲ فروردین ۱۳۹۹